

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/17111.

Érkezett: 2005 JÚL 14.

Dr. Boros Imre

független

országgyűlési képviselő

1358 Budapest, Széchenyi I. rkp. 19.

Tel.: (1) 441-5178, Fax: (1) 441-5188

IRÁSBELI KÉRDÉS

Dr. Szili Katalin asszonynak,

az Országgyűlés elnöke

H e l y b e n

Tisztelt Elnök Asszony !

A Házszabály 91. §-ának (1) bekezdése alapján írásbeli kérdést intézek dr. Baráth Etele miniszter úrhoz:

Lesznek-e regionális kockázati tőketársaságok a II. NFT keretében ?

Tisztelt Miniszter Úr !

A csatlakozás óta eltelt időszak rámutatott a magyar gazdaság versenyképességi helyzetének fogyatékoságaira. Változatlanul vonzóak vagyunk mint befektetési cél-ország a nemzetközi tőke részére: A munkabérek alacsonyak, rendelkezésre áll jól képzett munkaerő, bizonyos befektetői adókedvezményekre derogációt sikerült elérni az EU-ban, és a külföldiek magyarországi befektetéseit a Magyar Kormány még mindig tetemes összeggel társfinanszírozza. Sok esetben az önkormányzatok is eltekintenek, vagy mérsékelik a helyi iparüzési adókat annak érdekében, hogy a befektetők foglalkoztassák a helyi munkaerőt. Egészébe véve a nemzetközi befektetők Magyarországon kedvező klímával találkoznak. Tekintettel arra, hogy ezek a cégek jórészt export szektorokba települtek, hozzájárultak a magyar export dinamikus növekedéséhez is. Ezek a kedvező dolgok. Ami a keletkezett GDP jövedelem vetületét (GNI) illeti, már távolról sem ilyen kedvező a helyzet, hiszen a növekedésből származó többletjövedelem a növekedés mértékénél sokkal kisebb része lesz hazai felhasználású. Jószorival a munkabéreken, az azokat terhelő közterheken és a rendkívül szerény adókon kívül nem marad semmi az országban. A megtermelt nyereséget jogszerűen lehet kiutalni Magyarországról, vagy visszafektetni a tevékenység bővítésébe. A nemzetközi befektetők hazai vállalkozásainak költségviselő képessége is jó. A profit-transzferek és költségdelegálások viszont erősen terhelik a fizetési mérleget. A helyzetet kitűnően szemlélteti a tőzsdei cégek valóban kirobbanó sikere. Ezek a cégek szinte kizárólag külföldi tulajdonban vannak. Az elmúlt másfél-két évben adó utáni eredményeik alapján árfolyamértékük szinte megduplázódott.

A helyzet a hazai kis- és középvállalkozások területén azonban alapvetően eltér a fentiektől. Egészét tekintve azonban ez a szektor foglalkoztatja a hazai munkaerő meghatározó hányadát. Erre a szektorra a csatlakozás után jellemző, hogy versenyképessége rohamosan csökkent, százával –ezrével keletkeznek új csőd és felszámolási helyzetek, munkahelyek ezrei szűntek meg. Igaz, hogy az egyedi esetek nem vernek fel nagy port, mert nem ezeket bocsátanak el

egyszerre, hanem csak néhány embert, de összességében nagyon sokat. Különösképpen érzékelhető a versenyképesség romlása a textiliparban, a húsfeldolgozásban, újabban a bútoriparban is, és szinte minden olyan ágazatban, ahol hazai mezőgazdaságból származó nyersanyagot hazai munkaerővel, hazai vállalkozások dolgoznak fel. A versenyképesség romlásának egyik oka értelemszerűen a magas adóterhelés, a hazai vállalkozások adóhátrányban vannak az uniós konkurensokkal szemben. A másik versenyképességi hátrány a hitelforrások költségeiben keresendő. A konkurensok könnyedén tudnak olcsó euróban finanszírozni, míg a hazai vállalkozók ha hozzá is jutnak euró alapú hitelekhez, vállalniuk kell az árfolyamkockázatot. A harmadik versenyképességi terület a saját és idegen források aránya. A külföldi vállalkozások forrásaik nagyobb részét saját tőkéből, vagy olcsó hitelekből biztosítják, míg a magyar vállalkozások által használt tőkén belül kicsi a saját tőke aránya, nagy és drága a külső finanszírozás. Egyéb versenyképességi körülményektől eltekintve tehát rendkívül nagy szükség lenne a helyi vállalkozások egészségesebb tőkeösszetételének megteremtésére. Ehhez arra lenne szükség, hogy a kockázati tőke kedvező feltételekkel működhessen, és az elérhető legyen a helyi vállalkozások részére is. Ez a felismerés már 1997-ben megszületett a PHARE 9705-ös Programok keretében. Két kísérleti régió (D. Dunántúl, É-K. Magyarország) számolt kockázati tőketársaságok létrehozásával, abból a célból, hogy a helyi vállalkozások tőkeellátását biztosítsa. Sajnos az állami szabályozás nem hozott létre olyan kereteket, ami kedvezne a kockázati tőkének, ezért ezek a próbálkozások nem jártak nagy sikerrel.

Kérdéseim a következők:

- 1) Tervezi-e a Kormány a kockázati tőke működésére egy kedvező szabályrendszer kialakítását, ami lehetővé teszi, céltartalék képzések adó előtti bevételből a veszteségek fedezésére ?
- 2) Kíván-e a Kormány regionként, vagy esetleg megyénként létrehozni kockázati tőketársaságokat, ahová a kockázati tőkét uniós forrásokból biztosíthatják, kormányzati, önkormányzati esetleg magántőke társfinanszírozással ? (Az ilyen kockázati tőketársaságok szimbizózisban működhetnének a leendő Regionális Operatív Programmal, illetve az Agrár –és Vidékfejlesztési Programmal.)

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2005.július 14.

Üdvözlettel:

Dr. Boros Imre

